

Az improvizációs szintek, a játékezés különböző fázisainak bemutatásával John a játékban való elmélyülés lehetőségeit járta körül, illetve arra keresett és mutatott lehetőségeket, hogy a szituációk, a történet milyen erővel képesek elindítani egy drámai folyamatot.

Workshopja másik nagy része egy teljesen más munkaformát mutatott. Diaképeket vetített nekünk a falra különböző népek beavatási szertartásairól. Az első feladatunk az volt, hogy keressük és találjunk valamit, ami megfogott bennünket a képben, ami nekünk kapcsolatot jelent azzal a diával. Ezután csoportokban dolgoztunk, ahol a többiekkel megosztottuk azt, hogy bennünk mit indítottak el a diafelvételek.

John azt kérte a csoportoktól, hogy találjanak három beavatási szertartást, ami az egyes csoporttagok népének hagyományaiban jelen van, és a csoportban csináljunk ezekről egy képet. Ezeket a képeket egy lassú mozgásos technikával állítottuk be, és miközben megmutattuk a többieknek ők megpróbálták a képhez tartozó hangokat, zajokat találni, kibocsátani.

Az utolsó játék a diafelvételekhez való kapcsolódás volt, vagyis amikor csoportunknak ki kellett választania egy beavatási képet a John által mutatott sok közül, és meg kellett találnia azokat a mozdulatokat, amikkel ehhez a diához tudunk, csoportként, kapcsolódni.

A kétféle drámapunka nagyon különbözött egymástól, de az esti – diákkal zajló – munka során is azt kereste John Somers, hogy miként lehet a személyes érintettséget, a megélést megtalálni a drámapunka során.

Négy nagyon eltérő, drámatanárként gyökeresen másként dolgozó, mást képviselő személyiséggel találkoztunk Burg Schlainingban, ami a dráma sokféleségét, és sokféleségében rejlő erejét hivatott bizonyítani ezen a többnyelvűségről és multikulturalitásról szóló drámakongresszuson.

Tóth Adél

Beszámoló az IDEA közgyűlésről

Montpellier, 2003. április 21-25.

Az International Drama/Theatre Education Association (IDEA) alapszabálya előírja, hogy a háromévente megrendezett nagyszabású kongresszusok között legalább egyszer tartson küldöttgyűlést. Az IDEA kincstárnoka, Lucien Nicolas volt a házigazdája az eseménynek, melyet egy időben rendeztek meg egy nemzetközi diákszínjászó fesztivállal és egy francia diákszínjászó találkozóval. Sajnos a felnőttek és a fiatalok programjából csak az esti színházi előadás volt közös, így amíg a diákszínjászók izgalmas tréningeken és workshopokon vettek részt, addig a küldöttek véres vitákon és végeláthatatlan szavazási procedúrákon mentek keresztül.

Az egyértelműen kiderült, hogy a tíz éves múltra visszatekintő szervezet még mindig keresi a helyét és feladatát, hogy mivel tudna hasznára válni, hogyan tudná segíteni a világ különböző pontjain, különböző módszereket használó közösségeket, műhelyeket. Amint az az alább felsorolt, a közgyűlés során meghozott döntésekből is kiderül, ez alkalommal sem sikerült olyan elemeket beépíteni a szervezet működési rendjébe, amelynek segítségével azok a drámatanárok is nyernek valamit a szervezet létezéséből, akik (mondjuk anyagi okokból) nem tudnak részt venni a háromévente megrendezett (jövőre Ottawában, aztán Hongkongban) IDEA világgongresszuson.

Az egyértelműen kiderült, hogy csak akkor számíthatunk bármiféle látható eredményre, ha saját magunk fektetünk energiát abba, hogy megismerhessük azt, ami külföldön történik és mások megtudják azt, hogy mi miket csinálunk.

Annak ellenére, hogy egyedi példákban következethetnek arra, hogy Magyarországon és a környező országokban komoly és eredményekben gazdag munka folyik, senki sem képviseli ezt a régiót kifelé – valószínűleg kevesen vagy talán senki sem mondhatja el magáról, hogy átlátják azt, ami a térségben történik, pedig valószínűleg mi magunk gazdagodnánk tőle a leginkább.

A Magyar Drámapedagógiai Társaság a tagok számát tekintve a legnagyobb egyesületek közé tartozik, eredményeinket, szervezeti felépítésünket tekintve világviszonylatban is rendkívül jól állunk. Talán a tudományos felmérések és publikációk területén van némi elmaradásunk azokhoz az országokhoz képest,

ahol nagy múltú és apparátussal rendelkező egyetemi tanszékek, intézetek foglalkoznak a drámapedagógiával.

A négy nap során a következő döntések születtek:

1. Különböző beszámolók elfogadása: az elnök, a titkár, a kincstárnok, a projektekért és a kiadványokért felelős személy beszámolóit. A projekteket az IDEA anyagilag nem támogatja, nem kaptunk írásbeli beszámolót ezek jelenlegi állapotáról.
2. Titkárság létrehozása: Az ausztrál egyesület vállalta, hogy a tíz éve működő egyesület első irodáját felállítja, és saját alkalmazottaik közül valakit megfizetnek, hogy az IDEA titkárságát fél munkaidőben vezesse. Így lesz valaki, aki a postázást, a címlistát és a honlapot kezeli.
3. Hírlevél, IDEA-újság: döntés született arról, hogy nyártól az egyik ausztrál egyetemmel közösen elektronikus módon, e-mailben érkezzen meg a tagokhoz az IDEA-újság.
4. UNESCO: komoly tárgyalások folynak az UNESCO-val, hogy az IDEA-t ismerje el a nemzetközi dráma ügyeket képviselő tárgyaló partnernek. Ehhez is szükséges, hogy az IDEA-nak legyen egy állandó irodája. Eddig két kontinens (Amerika és Afrika) művészeti-nevelési kérdéseit vizsgáló UNESCO-konferencián vettek részt az IDEA képviselői. Most lesz az európai – Helsinkiben, augusztus 9-12. között (Arts in Education – Cooperation Over Borders; a művészeti nevelésről szóló ajánlásokat fognak megfogalmazni).
5. 2004-ben Kanadában, Ottawában lesz a nagy konferencia. Ennek költségvetéséről nagy vita volt. Felmerült egy alapszabály változtatási javaslat, amelynek megszavazása postai úton történik. Eddig ugyanis az IDEA kapta a konferenciák profitjának 75%-t, viszont a veszteség egészét magára vállalta. Csak egyszer, Kenyában volt veszteséges a konferencia (az ottani főszervező meglépett a pénzzel), de jelenleg semmilyen védelem nincs a szervezet részére. Az új változat szerint semmilyen veszteségért nem vállal felelősséget a szervezet.
6. Az egyetlen jelentkező a 2007-es konferencia megrendezésére a hongkongi egyesület volt. A képviselők az atipikus tüdőgyulladás miatt nem jöttek el, de ajánlatukat hosszas vita után elfogadtuk.

Beszámoltam a Magyar Drámapedagógiai Társaság tevékenységéről, legalább két perccel túllépve a megengedett három perces időt. Angol nyelvű beszámolómat, a társaság elérhetőségeit minden résztvevőnek írásban átadtam.

Az IDEA honlapja: <http://www.idea-info.org/>. A 2004-es ottawai kongresszus honlapja: <http://www.idea2004.ca/>
A montpellier-i házigazda honlapja: <http://www.outil-theatre.com/>

Bethlenfalvy Ádám

Youth Empowered by Theatre

nemzetközi találkozó drámatanárok részére

Münster, 2003. május 4-9.

A münsteri Theaterpädagogisches Zentrum (TPZ) meghívására érkezett hét magyar drámapedagógus Münsterbe, hogy részt vegyen a *Youth Empowered by Theatre* (szabadfordításban: *A színház hatalmat ad a fiataloknak*) elnevezéssel fémjelzett európai hálózatépítő találkozón. Összességében hat országból 34 színházzal és neveléssel foglalkozó szakember vett részt a találkozón.

A szervezők szándéka hosszú távú együttműködések, szakterületek szerinti „network”-ök, hálózatok létrehozása volt. Az öt napos programot ezért a következő részekre osztották:

- *Workshopok*: a hat ország egy-egy képviselője workshopot tartott, bemutatta saját munkamódszerét. Három egy délutános (3 órás) és három két délutános (6 órás) műhelymunkán vehettek részt a jelenlévők. A magyar csoport részéről Bethlenfalvy Ádám és Takács Gábor vezetett workshopot, amelyben a magyar színházi nevelés néhány munkamódszerét és alkotó folyamatát igyekeztek bemutatni a résztvevőknek.
- *Talkshopok*: az érkezés után kitöltött kérdőív alapján munkacsoportokat alakítottunk, majd az adott területre közösen terveztünk „képzületbeli nemzetközi projektet”.